

# MINDSZENT-SZEGVÁR

## ÉS VIDÉKE.

## ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 3 frt — kr. Négy hóra . . . 1 frt — kr.  
Fél évre . . . 1 frt 50 kr. Negyed évre — frt 75 kr.

## VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

## SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ HIVATAL

Diamant Manó nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

## HIRDETÉSEKET

nyílt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutá-  
nyos ár mellett közöl.

### A községi képviselők vá- lasztása.

Mindszent község választó polgárai kikre most községünk jövődjének meghatározása volt bízva, megválasztották képviselőiket, kik hivatva lesznek érdekeiket megvédeni, községünkért önzetlenül munkálkodni.

Hogy népünk e választásnál saját meggyőződését követte-e, avagy magát nagy hangú frázisokkal hagyta elkábitani — a magunk részéről kutatni most már egész fölöslegesnek tartjuk. A jövő fogja bebizonyítani azt, hogy valjon helyessen választottak-e vagy nem.

Bővebb magyarázatokba nem bocsátkozunk, némileg megvilágítják a helyzetet az alábbi sorok, melyek egy oly egyéntől származnak, ki a pártoktól távol állva nyugodt szemlélője volt a választásoknak.

A beküldött cikket egész terjedelmében a következőkben közöljük.

„Mult hó 23-án zajlott le nálunk a községi képviselő választás a kedélyek legmagasabb fokú izgatottságával, az eddig csakugyan soha nem tapasztalt lázas érdeklődés mellett, mely azt is eredményezte, hogy a szokott 100—200 szavazat helyett most majdnem 1000 szavazat adatott be. A választás eredménye az alábbi sorokban összefoglalva a következő:

Az első kerületben a „községi párt“ összes jelöltjei megválasztottak, névszerint: Bozó János és Kertész Mór rendes tagok hat évre. Pálincz Flórián rendes tag három évre és póttagul Keresztes Áron.

A második kerületben megválasztottak: Szilágyi Ferenc és Haász Juda rendes tagokul; póttagul: Szécsényi Lukács.

A harmadik kerületben Tary Eudre és Kovács Imre mint rendes és Serey György mint póttag választottak meg.

A negyedik kerületben rendes tagokul Lantos Lukács, Bánfi M. Sándor, póttagul Bozó T. Kálmán lettek megválasztva.

Az ötödik kerületben, hol ismét a községi párt aratott teljes diadalt Bozó János és Lantos Lajos rendes tagokul és Hevesi Lőrinc póttagul választott meg.

Az egyik fővezér, ki a honatyák között is hangadó állást foglal el, már egy héttel a választás előtt hazajött és hazájába — mert mostanában a békésmegyei jó tót

atyafiak között jár kell s a magyarosodást terjeszti (?) megfujta a harci riadót, kitzívve a 48-as nemzeti színű lobogot és „ha most kormánypárti polgárokat fogtok választani képviselőül, azok eladják a falut most állunk azon az időpontra, hogy ismét a 48 előtti időkbe vethetnek benneketek vissza, ha pedig ezt nem akarjátok úgy csak egy mód van, hogy ez átkos emlékezetű sorstól szabadulhassatok; rám kell halgatnotok és az általam ajánlatba hozott 48-as érzelmű jelöltek kell megválasztanotok képviselőül“ — kiadott proclamációja mellett ajánlta jelöltjeit választásra kik között, Ő maga és vezértársa is közöttük valának.

Ez volt a kiadott jelszó és hatását — sajnos még a mi munkás népünknel hol az e fajta hangzatos kiáltványok termékeny talajra találnak — nem tévesztette el.

Hanem egy örvendetes jelenség még is mutatkozott e választás alkalmával, közbirtokosaink s munkás népünk jó része, és az iparos osztály pedig kivétel nélkül állást foglaltak a jeles honatyák s népvezérekkel szemben; ugyanis népünk előre látóbb s felvilágosultabb része keserű tapasztalatok után belátta már, hogy fele se arany annak ami fénylik, belátta, hogy biz azok a szép hangzatos, lelkesültségre szánt duzzadó ígéretek amit már hat évóta az önkéntes honatyák hangoztatnak csak ígéretek és üres frázisok s nemcsak hogy ez valamikor teljesülésbe mehetne, sőt kulturailag, ugy szellemileg, valamint anyagilag is határozottan hátrább állunk amióta e kitzünő urak kezelik a község kormányát. Ez tény mit adatokkal lehet igazolni.

Mіндеzen tanulságok levonása után ugy birtokos valamint derék iparos polgártársainknak szives figyelmükbe és jó indulatukba ajánlom, hogy szem előtt tartva a község minden iránybani haladását — az értelmiséggel karöltve hasson oda, hogy a jövőben hasonalkalmakkor ily lankadatlan az ügyhöz méltó — buzgó kitartást tanúsítsanak, ez esetben a küzdelemnek mindig fényes eredménye lesz s így a biztos siker elmaradhatlan.

Csak bátran előre!

K. J.

Mi, a magunk részéről csak annyit tartunk szükségesnek még kijelenteni, hogy most már a község jól felfogott érdeke azt kívánja, hogy a választási harcok által álmából felkeltött pártszennvedélyek ismét nyugodni térjenek. A megválasztott képviselők pedig egymással karöltve mint jó barátok együtt s ne mint elleneségek egymás ellen küzdjenek.

### Iparos kör.

Mindszent község derék iparosai kibontották a haladás zászlóját, a mely magasra emelve s a márciusi langyos szellő által lengetve, az ébredő természettel együtt felébredt iparosokat egymás után gyűjti maga alá egy iparos kör létesítése érdekében.

Valóban ideje már, hogy iparosaink egy ily kört alapítsanak; ideje már, hogy a magyar iparos legszebb erénye: a haladni vágyás felébredjen keblökben s a mozdulatlanul tepsedő, mindent mellőző s magát 48-asnak csufoló körből, hol a jelenlegi vezetés mellett sem szellemi, sem erkölcsi táplálékot nem nyerhetnek — kilépve, a kibontott haladás zászlója alatt községünk és édes hazánk érdekében működjenek.

Mert, hogy az említett kör vezetői előtt nem a jótékonyág gyakorlása, sem a közművelődés terjesztésének biztató szelleme lebeg, midőn a küzdőterre lépve bőmbőlő szózatuknak érvényt szerezni akarnak, a most lefolyt községi képviselő választások alkalmával is fényesen bebizonyult.

A mai kor színvonalán áll-e az ilyen vezetésű kör, mely egész éven át alszik; melylyel vezetői éven át mit sem törődnek s csak akkor lépnek elő, midőn egy tömeget akarnak saját céljaikra felhasználni, a mint ez most is történt?

Nem!!

A XIX. század utolsó tizedében az általuk hangoztatni szeretett szabadság, egyenlőség és testvériség magasztos elveit a polgárok már tökéletes értelmében birják s nem fogják magukat egyesek által az orruknál fogva vezetni engedni.

A mindszeri derék iparosok tüntetőleg adták az illető „vezér“ uraknak ezeket tudtul az által, hogy a most lefolyt képviselő választásoknál náluk a vezér urak frázisai süket fülekre találtak s szabad meggyőződésük szerint érvényesítették polgári jogukat.

Társaséletünkre nézve egy új és korszakalkotó eszmét penditettek meg iparosaink az iparos kör létesítése által. E kör községünk társadalmi életét emelni, jótékonytágot gyakorolni stb. lesz hivatva.

Fényes jövőt jósolhatunk e felállítandó körnek; az intelligens osztály bizonyára teljes erejéből pártolni fogja azt, mert iparosaink a mindszeri társas élet megmentését tüzték ki feladatul a vak pártviszályok ellen.

Üdvözöljük e téren, derék s minden szép s nemes iránt lelkesedni tudó iparosainkat. Midőn nemes törekvésükben támogatóul ígérkezünk, kérjük: emeljék még magasra a kibontott zászlót, hogy az a langyos márciusi szellő által lengetve, oda sughassa az illető, magukat a magasban képzelő uraknak: hátrább az agarakkal!



## Előjáróság és tisztviselők.

Alig zajlottak le a községi képviselő választások. Még a felizgatott kedélyek még sem nyugodtak, már egy új, talán még fokozottabb érdeklődésű — választási küzdelmeknek nézhetünk elébe. Már is, midőn még a választás határideje sincs kitéve, megindultak a nálunk már egész megszokottá vált korteskedések.

Szép dolog az alkotmányos választási szabadság, csak az a baj, hogy e választási szabadság csak a papíron van, de nem a gyakorlati életben. Az ellenzéki politikai lapokból naponta olvashatjuk, hogy a kormány hatalom — avagy egyes nagyobb földbirtokosok a hatóság segítségével mint gátolták meg itt vagy amott a „nép“ érzelmeinek őszinte nyilvánulását — mint gátolták a választókat alkotmányos joguknak szabad gyakorlatában.

Nem tudjuk, vajon e világra kürtült hírekben mennyi a tiszta igazság s mennyi abban a kortesfogás. Azt azonban tudjuk — személyes tapasztalatból tudjuk — hogy Mindszent községében a szabad választói jog legnagyobb ellenségei éppen azok, kiknek politikai elvi programjuk éppen e fő ponton alapszik: „Szabad s á g.“

Láttuk — tapasztaltuk a legközelebb múlt választásokon is, hogy a „nép“ nem mindenütt befolyásoktól ment szabad akarat szerint adta be szavazatát.

Láttuk és hallottuk, hogy mint hurcolták hajánál fogva a helybeli 48-as kör vezér egyénei az országos politikát a község választási harcaiba.

Láttuk és hallottuk, mint igyekeztek elhíttetni az ígéretek sokféle nemeit a választó polgárokkal, de sőt nem riadtak vissza még a fenyegetésektől sem, hogy a 48-as párt jelöltjei mellett szavazzanak.

Mi már többször óva intettük községünk lakosságát, hogy akkor, a midőn a község belügyeinek vezetéséről a rendelkezési jog kezükbe van letéve, ne hagyják magokat holmi hangzatos párt frázisok által vezetetni, hanem csak is a község érdekét tartva szem előtt, adják be szavazatukat.

Kifejeztük már többször, kifejezzük ismétlen rosszaságunkat a község belügyeinek vezetésére erőszakolt politikai elvek miatt. Nem helyeselhetjük a 48-as párt vezér egyényeinek a legközelebbi választásokon tanúsított erős politikai színezetű eljárásukat. Hagyjuk az országos politikai kérdéseket az országgyűlési képviselők választására, ekkor jogosultnak tartjuk a párt mérközéseket. Ekkor ki lehet bontani a párt elvek zászlóit, de hagyjuk mindezeket nyugodni akkor, midőn a község határozott kárára szolgál ily nagy elvekkel, ily, az országra csekély fontosságú ügynél — azt a harcba bele vonni, de sőt a politikai párt elvnek is határozott kárára.

Mindezeket előre bocsátottuk azon reményben, hogy olvasóink ebből a tanulságot kivonva, a legközelebb megtartandó előjáróság és tisztviselők választásánál nem a politikai meggyőződés és elvek, hanem csupán a község érdekét fogják szem előtt tartani és azon egyénekre fogják szavazataikat adni, a kikről meg van győződve, hogy a beléjük helyezett bizalommal visszaélni nem fognak és kiket ez állásokra — tekintet nélkül az illető egyén politikai hitvallására — méltónak tartanak.

Sajnos, de már is előre vetette árnyékát egy rut kortesfogás. Halljuk, hogy a 48-as párt egyik vezérégyéne, ki az előjáróság és tisztviselők választásának harcába is minden áron a politikát akarja bevinni, egy köztisztviselőben álló, régi tisztviselő ellen, a ki véletlenül nem tagja a 48-as pártkörnek, azzal működik, hogy a választó polgárokkal azon neveltséges állítását akarja elhíttetni, hogy ha e régi tisztviselőt megválasztják, úgy az, tekintettel hosszú szolgálati idejére, nyugalomba fog vonulni és évi 400 ft nyugdíjat kell majd neki fizetni és dacára ennek, helyébe csak másikat kell választani.

A mily valótlan, éppen oly tisztességtelen az ilyen állítás.

Legyen e község polgára akár 48-as akár kormánypárti, ha arra az állásra, melyet elfoglalni akar elég értelmes, egyéni jelleme és becsülte kifogástalan, meg lehet, meg kell választani; de hogy az embert, annak jellemét és becsületét politi-

kai érzelme szerint mérlegeljük, nem helyes, sőt nagyon is igazságtalan.

## Meggyűlés.

Február hó 24 és 25-ik napjain tartotta meg Csongrádmegye törvényhatósága a rendes téli közgyűlést Zsilinszky Mihály főispán előnökele mellett.

Zsilinszky főispán pontban 10 órakor nyitotta meg a közgyűlést, üdvözölve a szép számmal megjelent bizottsági tagokat, kijelenti, hogy mielőtt a tárgyak elintézéséhez fognának egy szomorú kötelességet kell teljesítenie. Kell, hogy megemlékezzék boldogult elődjéről, Rónay Lajosról, ki Csongrádvármegyének 18 éven át volt főispánja.

Szép és hatásos beszédben méltatta Rónay egyszerű, nemes jellemét, kit azon kevesek egyikének tart, kik minden feltűnést kerülve szerény munkálkodásban töltik idejüket. Indítványozta, hogy a Rónay halála fölötti fájdalmat a törvényhatóság iktassa jegyzőkönyvébe és a családhoz részvét iratot intézzen. A közgyűlés a főispán indítványát egyhangulag elfogadta.

A közgyűlés első tárgyát Kárász Anna arcképének leleplezése képezte.

A leleplezés előtt Kis Zsigmond b. tag egy gyönyörű, költői emelkedettségű emlékbeszédet tartott, melyben a Kárász család történetét rövid vázlatban ösmertette egész Kárász Anna e ritka jótékonyságu művelt lelkű hölgynek haláláig. E nemes szívű nőnek története, kit a sors igazságtalan szeszélye vakksággal sújtott — mélyen megindította a hallgatóságot. Az üneppi beszéd alatt lehullott a lepel s előttünk áll e nagy lelkű nőnek remek arcképe. Ez arckép, mint értesülünk Vastagh György jó hírű festőnk művészi ecsetje alól került ki.

A közgyűlés második tárgya az alispáni évnegyedes jelentés volt, mely ez alkalommal mint egy a jövőbeni békés özmunkálkodás első hírnöke gyanánt, egyhangulag tudomásul vétetett.

Hosszabb vitára adott alkalmat Teés és Fábian-Sebestyén községeknek Szentes városhoz való csatolásának kérdése. Dícsératükra legyen azonban mondva, a vitában részt vettek egy percre sem lépték át a tárgylagosság határvonalát.

## TÁRCZA.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

## A véletlen.

Rozoga butorok, ódon, penészes írományok közt ül Zsemlyés Elemér ur. Külsője nem mondható ép igénytelennek; hosszú hajat hord, hogy ne látszassék meg rajta, hogy csak diákok, aki aktákat körmöl silány napidijért, hanem, hogy holmi költői láng is honol keblében, mely elvigasztalja gyomra üressége fölött.

De ha igazságosak akarunk lenni, meg is illeti őt a hosszú haj, mert azonkívül, hogy verseket ír, azokat meg is zenésíti.

Oh, azok a versek mind megannyi vizsgálja, a felkorbácsolt vihar dulta mély szív fájdalmainak.

Ma szokatlan jó kedve van, szemei fénylenek, arcedői elsimulnak, s talán még mosolyog is? Valamit mormognak ajkai.

Hallgassuk csak mit?

— Tehát végre! Oh gondoltam, nem, tudtam, hogy így lesz. Magányosan élni, elhagyatva, eltaszítva mindenkitől, brrr! mily iszonyu. Mily jó, mily édes lesz a fárasztó munka után

beblén kipihenni magamat. Ugy tűnik fel, mint egy álom, pedig nem álmodtam, itt a hirdetés! Szőke . . . mily gyönyörű lehet . . . kék szem . . . mily elragadó! S itt van a levél: „Holnap délután hat órakor a ligetben a 110. számú széken várja Buzavirág.

Ott leszek, elibe borulok s boldoggá teszem.

Két ifjut látunk a nagyutcán szemközt menni. Mosolyog mindenik.

— Mi az, hogy oly jó kedved van ma, Pista? szól az egyik.

Hogyne volna, felel a másik, egy derék csinos arcú fiatal ember, kinek érdekes arcát növelte a még növé félben levő kicsiny, pörge fekete bajsza. Képzeld — folytatá — tegnap egy érdekes hirdetést olvastam a lapban. Így hangzik:

„Kinek tetszik az ibolya.

Kinek kedveltje a barna?

Az írjon Ibolyának.

Gondolhatod, barátom, hogy tetszik az ibolya, de a barna lányka sem megvetendő virág holló fürttel, bogár szemmel.

— Na na egészen neki hevülsz.

— De várj, beszél Pista tovább, még nem végeztem be. Én ott a kávéházban röktön megírtam a levelet s siettem vele a főpostára, hol

földtam az „Ibolya kertésze“ cím alatt poste restante; a kicsiből meg ugyancsak kilátszik, hogy jó menyecske válik, mert ma már megkaptam a választ, s holnapra a ligetben rendezvonusunk lesz.

— Hát ennyire megváltoztál? Azelőtt szőke nélkül még a menyországot sem képzelted, s benne Margitod volt Istened.

— Ne kölcöd fel emléket mond Pista hirtelen elkomorlyodva, mert fáj. Ő, mint mondta rám nézve meghalt, s bár feledni nem tudom, de hátha a barna kiveri fejemből.

— Szervusz, sietnem kell, sok szerencsét!

— Isten veled!

Egy csinos, szőke leányka keres helyet a városligeti padsorban. Arca, mintha mély bánat dulna keblében, sáppadt, s kicsi száját a pad megpillantására összébb húzza, mintha mosolyra akarná vonni.

Keblén csinosan összeállított buzavirágcsokrot visel. Megnézi óráját, nyugtalanul tekint hol jobbra, hol balra, majd egy kis levélkét vesz elő kebléből s párszor figyelmesen átolvassa.

— Már itt kellene lennie, susogja félénken.



Az állandó választmány határozati javaslata nem tartja törvényesnek azt, hogy említett két község Szentés kérelmére mintegy erőszakkal bekebeleztessek s több igen helyes indokok mellett ez ügyet napirendről levétetni kéri.

Sima Ferenc nem fogadja el az állandó választmány határozati javaslatát s hosszabb beszédben értekezett. Másfél óráig tartó vita fejlődött ki, melyben Wimmer alispán, dr. Csató főjegyző, Holczor Adolf, Réthy Ferenc és Hodi János vettek részt. Beszéltek ugyan még Udvardi és Kátai is, de ezekből semmi egyebet, mint „aszongya, ilyen meg amolyan” szavakat nem lehetett kivenni.

A vitának Csató főjegyző azon módosításával vetett véget, melyek a határozati javaslatot azzal kívánja megtoldani, hogy e tárgy csak „ezáltal” vésessék le napirendről. 49 szavazattal 27 ellen a határozati javaslat, Csató módosításával elfogadtatott.

Ezután következett a reánk mindszentiekre nézve legfontosabb tárgy, mely a tömörkényi résznek községünkötől való elcsatolásának kérdését tárgyalta.

Az állandó választmány határozati javaslata oly minden ellenmondást kizárólag javasolja a tömörkényiek elutasítását, hogy nem tartjuk feleslegesnek abból némi rövid részletet közölni.

Első sorban is felemliti, hogy Tömörkény összes állami adója 5100 frt. a mely tényből már ugya csekély népesség, (2700 lélek) mint a vagyoni viszonyokra biztos következtetést lehet vonni. Az egész községi adminisztrációt 2500 frttal akarja fenntartani. Ebből az összegből akarja ő az előjáróságot, jegyzőt, tanítókat — hadnagyokat stb. fizetni, ami teljes lehetetlen, ez okból sem helyesli az elválást. Nem lehet ez elválásba bele egyezni még az okon sem, mert Tömörkény elválása iránti kérvény nélkülözi a törvényes alapot is. A tömörkényiek csak ugy kérhetnék jogossan az elválást, ha az összes adóknak felét fizetnék — pedig annak csak 1/8-át fizetik. Elesik azon érvelésük is, hogy a Tisza folyó akadályul szolgál, mert a rév közlekedés télen, nyáron fenn van tartva.

Tömörkény nem képez külön testet, de a község keletkezése óta egy testet képez Mindszent községgel, mely község minden jogokban részesítette s ez ellen soha Tömörkény részéről nem is emeltetett panasz. Mindszent község ellátta őket iskolákkal, tanítókkal stb.

— Hirtelen léptek zaja riasztja föl, alig jut ideje a levéikét elrejtjenie. Felemeli kedves fejecskéjét, egy pillanat alatt pir borítja el halvány arcát, s mintha hirtelen valami jutott volna eszébe, felszökken helyéből, de egy gyöngéd kéz érintésére összerendez, s meglepetve áll meg.

— Margit! szól Pista, a ki a változást előidézte, s kit már ismerünk.

— Kérem, engedje, hogy távozzam, eszteleen dolgot műveltem, mond a lány.

— Hogyan, te távozni akarsz? Félsz talán, hogy ismét vallomásaimmal terhellek? Jó, nem teszem! Csak maradj pár percig, hogy melletted, hogy égi szemedbe nézhessek...

— Hallgasson, kérem, valaki jön...

Pista egy pillanatig mintegy megdermedve áll, azután a keblére tüzött ibolyát hirtelen letéve igyekezik zavarán erőt venni.

Egy éltes asszonyság jött feléjük keblén egy csokor ibolyával.

— Jó-napot, szól sipító hangon, szabadna kérnem egy kis helyet, ha nem tévedek ez a 110. számú szék?

— J-igen, felel akadozva Pista, csak tessék leülni, mi ugyis eltávoztunk innen.

— Köszönöm.

— Jöjj édes Margitom, sugja a lánykának,

Méltatlannak tartja tehát a bizottság Tömörkény elválási szándékát, mely szándékukat költségen indokolni sem képesek. Nem támogatja az elválást még azért sem, mert Mindszent községet 225.000 forint adóság is terheli.

E javaslat felolvasása után Sima Ferenc hosszabb beszédben kifejti azon nézetét, hogy a főcélnak az kell lenni miként, életerős községek keletkezzenek — nem pedig, hogy azok még gyöngittessenek. Elfogadja a javaslatot.

Szobotka Gusztáv még azt is az elválás ellen indokul tartja felhozhatónak, hogy Mindszent község már a vasut építésre is 100.000 frtot szavazott meg.

Wimmer Károly is örömmel fogadja a javaslatot, mert Tömörkény—Mindszent községnek mindig kiegészítő részét képezte. A mindszentieknek mindkét oldalon voltak földjeik s mind két oldal mindig mindszentiek földek voltak.

Az állandó választmány határozati javaslata egyhangulag elfogadtatott.

A közgyűlés második napjának tárgyait leginkább a községek számadásairól betérjesztett jelentések képezték — melyek mindannyian tudomásul vétettek.

E napon tárgyalatott még két, bennünket közelebről érdeklő ügy is. Ezek egyikét a Szobotka Gusztáv ügyvédnek a község határozata elleni felebbezése — mely felebbezésnek a közgyűlés helyt adva, a feleket ujabban egyezség megkísérlésére utasította. Ez egyezség keresztül vitelére vármegyénk főjegyzője bízott meg, ki is mint értesülünk a jövő hét folyamán már ez ügyben meg fogja látogatni községünket. Nem kételkedünk, hogy ősmert tapintatos vezetésével sikerülni fog neki e rég huzódó ügyet rendbe hozni.

A második ügy is elég érdekes s ősmertes. Ez Seres József fellebbezése a 48 as kör által megvett Szarvas korecsma eladása ellen. A közgyűlés Seres fellebbezésének helyt adva, az eladást nem hagyta jóvá.

## Községi közgyűlés.

Mult hó 27-én tartotta meg az új képviselőtestület alakuló közgyűlését. A képviselők ugy a választottak, mint a virilisek kevés híján mindannyian megjelentek.

Lehet, hogy az újdonság ingerer vonzotta őket, de lehet, hogy a község ügyei iránti érdeklődés készítette őket a megjelenésre. Óhajtott volna, hogy minden egyes alkalommal ily szép számmal jelenjenek meg.

nézd, ott a közellező padon, a füz alatt mily jó hely találkozik.

Eltávoztak a harmadik padra, s ott leültek.

— Mondd, kezdé Pista, miért idegenkedel ugy tőlem, miért kerülsz? Hiszen tudom, hogy szeretsz.

— Anyám akarta így.

— Anyád akarta így?

Mi okból? Nem tettem-e meg mindent, mit óhajtott? Nem voltam ugyan oly gazdag, mint a milyennek lányát adni akarta. Miért ne lehetnének egymásé? Még egyszer megpróbálok, megkérem, térdre borulva, s engedeie kell!! Mert megtudom keresni kenyeremet, s téged boldogítani.

— Már késő!

— Késő, miért mondd, hogy késő? Nem vagy talán az én Margitom, nem vagyok már, mint azt mondad egykor szived felé?

— Már késő, ismétlé a lány, anyám meghalt.

— De hát még szeretsz?! szól Pista szenvedélyes hangon, kinek kérő tekintetével kísért szavaira a lány nem felelhetett, mert a közelből beszélgetés ütötte meg fülöket, s a hangról ítélve a beszélgetők egyikében azonnal az elébb említett ibolyás asszonyságára, a másikban Zsemlyés urára ismerünk.

Az első tárgy az új képviselő testület megalakulása volt.

Elnöklő főszolgabíró pont 9 órakor a közgyűlést megnyitva, a képviselőtestületet megalakultnak nyilvánította ki, s midőn az egybegyűlt képviselőket üdvözli, melegen ajánlja, hogy mindig a törvények értelmében járjanak el. A képviselőtestületnek sikeres működést kívánva általános éljenzés közt hagyta oda az elnöki széket, melyet nyomban utána a mult évi számadások megvizsgálására kiküldött Kovács Imre, a Károlyi aradalom inspektora foglalt el.

A mult évi adópénztár számadásairól szóló vizsgálati jelentést olvasta fel Hubacs Pál, mint a kiküldött számadást vizsgáló bizottság egyik tagja. A bizottság a számadásokat rendben találva, észrevétel nélkül felterjeszteni javasolja.

Tudomásul vétetik.

Felolvastatik az iskolaszéki számadásokról szóló jelentés. E számadások rendben találtatván, azon észrevétellel javasoltatik felterjeszteni, hogy az épületek javítási költségei nem az iskolaszéki számadások, hanem a közpénztár terhére hozatott kiadásba.

A jelentés némi vita után elfogadtatott.

A szegényalap számadásait a bizottság észrevétel nélkül javasolja felterjeszteni mely javaslat el is fogadtatott.

Felolvastatik a leltári számadás megvizsgálásáról szóló jelentés, melyet a számadást vizsgáló bizottság számadásaiban helyesnek talál, de az ellen még is több észrevételt tesz. Első sorban is e számadás nem volt a számadó által aláírva. Kifogásolja a bizottság azt is, hogy több tárgy, mely a község tulajdonát képezi, nincs a leltárban felvéve. Ilyen a község által vezetett vályog, diszkapu, két új börtáska, melyek felveendőek. A plébánia föld, mely fel van véve, kihagyassék. Ellenőrző jegyzék nincs előmutatva. Számadó pótlásra hivató fel.

A bizottság javaslata egész terjedelmében elfogadtatott.

Az árva pénztári számadások, számadataiban helyesnek találtattak, felterjeszteni javasoltatott. Elfogadtatott.

(Folyt köv.)

## Helyi és vegyes hírek.

— A községi általános tisztújítás előmunkálatai a szolgabírói hivatal részéről befejeztettek s így annak határideje már a közel jövőben kitűzetik.

— Tömörkénynek Mindszent községtől való elválása miatti kérelme, a f. hó 24-iki megyegyűlésen egyhangulag elvetetett.

— A községi képviselő választásoknak Szegváron m. hó 6-án kellett volna megtörténni.

— Hát uram! kiabál az asszonyság, mondja meg nyíltan, szeret-e engem, vagy sem. Na? Az ön kisasszonya a buzavirág jellel már ugy-is megszökött egy fiatal ember karján. Most már mondja, mi lesz? Ne áruljon zsákban macskát! Csak mondja ki!... Ne nyeljen olyan nagyokat!

— De kedves nénémasz... kisasszony, hát mit mondjak, tördelé Zsemlyés ur remegve. De hát izé... kegyed... mást is várt.

Semmi mentség! Ha mást vártam, nem jött; őnt nem vártam, minek jött? Még egyszer kérdelem: szeret-e, vagy nem?

— Igen... szeretlek! nyögé Zsemlyés ur.

— Szeretlek, susogá Margit, Pista nyaka köré fonva karjait.

— Mily jó, hogy oly korán jöttem, szól Pista, csókot nyomva kedvese ajkára.

— Mért nem vesztet otthon, szónokol Zsemlyés ur.

\*

A szép holdvilágos estén a két nem mesze fekvő padról két pár kel fel, s a susogó fák alatt ellenkező irányban sétálnak haza, hogy álmodjanak jövő boldogságukról.

Piczi.



Mivel azonban az előjáróság szabálytalan eljárása ellen fellebbezés jelentetett be, bizonytalan időre elhalasztatott.

— A község tulajdonát képező „Szarvas vendéglőnek“ a 48-as kör által történt megvételét, mely ellen Seres József községi képviselő fellebbezett, Csongrád megye törvényhatósága megsemmisítette.

— „Azok a lovagias ügyek“ című cikkorozatunk térszűke miatt jelen számunkból kimaradt. Jövő számunkban hozni fogjuk.

— Falópás. Szegény emberek! talán soha sem loptak, de az átkozott hideg, mely oly hosszú időn át uralkodik az idén, kényszerítette őket a lopásra. Hideg szobájukban családjaik dideregve ülnek s elmerengve gondolnak az igazságtalan sorsra, mely az egyik embert meleg palotákba, a másikat hideg kunyhókba helyezi. Mint tegyenek? A csalálat férfi tagjai, hogy némileg enyhítsenek szomorú helyzetükön, kénytelenek voltak a tiszai gáton felhalmozott rőzsék és karókból haza szállítani. Amde rajta csipték őket s átlettek adva az igazság szolgáltatásnak.

— Eltűnt óra „Lukács bácsi“ — így nevezi a fél-falu — szeret-néha néha egy kicsit mulatni; e miatt, illetve a mulatás közbeni humoristikus elbeszélései miatt, mindenütt rokonszenves fogadtatásra talál. A mult héten azonban, midőn szintén kirugott egy kissé a hámból, mulatása nagyon is tragikus véget ért. Szép ezüst, remontoir órája eltűnt. Elvesztette-e avagy „v a l a h o l“ tréfából csenték-e el tőle, nem tudja. Ha valaki tudna felőle valamit és nyomára vezetné, „Lukács bátyánk“ által illő jutalomban részesítenék.

— Az állami fedező ménék (két egész darab) f. hó 25-én községünkbe érkeztek. Mint annak idején megirtuk választás végett községünkben nem küldetett ki szakértő: két drb. k i m a r a d o t t mént kaptunk. Mindszent gazda közönsége, nevelj az államnak csikókat!

— Március 15-ének megünnepléséhez már országoszerre folynak az előkészületek. A 1848. k o r s z a k a l k ö t ő márciusi napok 43-ik évfordulóját, községünk, mint minden évhen, úgy az idén is, a n a g y n a p h o z méltón fogja megünnepleni.

— A híres kaszszatolvaj elfogva. Ki ne hallotta volna hírét F a r k a s János híres kaszszatolvajnak, kinek nevével sűrűn találkozott népünk a piacokon elárusított „historiákban“. Bármennyire igyekezett is az igazságszoigáltatás elől menekülni, végre is megcsipték. Mint Kistelekről lapunkat értesítik, m. hó 27-én N e m e s N a g y Pál szegedi tanyák között lévő kocsmájában mulatott D e n e s Lajos cimborájával, midőn a kisteleki derék csendőr-örmeister két legénnyel rajtuk ütött és a gondosan elzárt ajtót betörve, letartoztatta. Még ugyanaz nap a déli vonatal úgy a két begyárt, mint a korcsmárost, átkísérték a szegedi törvényszékhez.

— A „Szentesi Lap“ a mindszenti választásoknál írva — valószínűleg a helybeli tudósítója által félre vezetettve — úgy az eseményeket, mint a pártok elnevezését elferdített alakban hozta a nyilvánosság elé. A „Szentesi Lap“ ez ujdonságával szemben, első sorban is ki kell jelentenünk, hogy igaz ugyan, hogy két párt áll egymással szemben, csak hogy épen az a párt, mely „hatósági párt“-ként van feltüntetve a tulajdonképeni községi párt, „mely a község jogai és érdekei megvédésére irányozza minden törekvését — még akkor is ha talán holmi személyi, vagy politikai tekintetből az illetékes hatóságok működését nem szívesen fogadják.“ A másik pártot elnevezhetjük az ő valódi nevével: 48-as pártnak, mely első sorban is csak pártérdekeit akarta győzelemre juttatni a választásoknál. A község valódi érdekeinek megvédésére náluk é választásnál, csak mint második kérdés szerepelt; bizonyítja ezt jelölési, midőn min-

denkit kihagyott, kit nem tartott elég 48-as pártinak. Hogy a mi elnevezésünk a helyes, s hogy az nem volt hatósági párt, bebizonyította jelöléseivel, mely ment volt minden párttekinetektől.

— Katonai lóvásár. A közös hadsereg lószükségletének fedezése végett H. M. Vászárhelyen f. évi március 10-én katonai lóvásár fog tartatni. Vételre alkalmas s a katonai használatot gátló, hibával nem bíró 4 egész 7 éves és legalább 158 cm. magas ló. A 7 évet meghaladó lovak s 4 évnél fiatalabb csikók nem vétetnek meg.

— A jég. A Tisza jegének vastagsága Tokajnál 40 cm. Szolnoknál 37 cm. Csongrádnál 45 cm. Mindszentnél 45. Szegednél 30 cm. Titelnél 39 cm.

— Fegyelmi vizsgálat egy jegyző ellen. Z á d o r y Károly dorozsmai jegyző ellen dr. K e l e m e n Béla főszolgabíró az 1886. évi XXII. t.-c. 90. §-a alapján f. hó 13-án fegyelmi vizsgálatot rendelt el.

— A néma szerelme. Apácai levelezőnk írja: Szabó András apácai legény néma lévén, beszélni nem tud, de ezért érzelmeinek kifejezésére úgy látszik meg van a maga ékesen szóló módszere, mert Megyeri Erzsébet apácai hajdon iránt táplált szerelmét oly eredményesen sikerült megérttetnie, hogy már régebb idő óta nevezett leányzó viszon-szerelmével dicsekedhetik, és el is jegyezte őt menyasszonnyául. Amde, hogy a néma boldogságának is támad irigye, ezt Szabó Andrásnak sajnos kellett tapasztalnia, midőn a mult esték egyikén menyasszonyától hazafelé ballagott, az eltöltött boldog órák édes emlékein merengve. Egy árok-ból ugyanis egyszerre egy sötét alak ugrott elő s készt a mit sem sejtő boldog néma oldalába dőve, megfutamodott. A kés a megtámadott dukuján keresztül hatolva, szerencsére a mellnyersebében levő pénztárca-zárában feldakadt s így a néma véglegény egészségében kár nem esett, de a lakodalomra új dakut kell vásárolnia. A merénylő, a mint a csendőri nyomozás kiderítette, Petrik Mihály, egy mellőzött vetélytárs volt, ki ellen a vizsgálat már folyamatban van.

— Honvédlóvak kiadása. A Szegeden állomásozó m. kir. 3-ik honvéd huszárezred 6-ik századának lóállományából 8 drb. 7—9 éves ló azonnal, 16 drb. 4—5 éves ló pedig f. év április hó végével ingyen tartásra fog kiadni oly vállalkozóknak, a kik vagyoni állapotukról szóló 50 kros bélyeggel felszerelt hatósági bizonyítvánnyal a nevezett huszárszázad parancsnokságánál jelentkeznek.

— Az élet nyomoruságát egy amerikai lap a következő módon bizonyítja: Gyermekek korunkban a fogfájás kinez, ifjúkorunkban a szerelem nem hágy nyugton, férjkorunkban gyomrunkkal veződünk, öregkorunkban a halálfelelem rabolja meg álmainkat; hozzá még az is gyötör, hogy halálunk után az örökösök pört támasztanak végrendeletünk ellen és vagyónunk legnagyobb része az ügyvédek kezébe kerül!

— A „Mátyás szobor“ javára H á m János igazgató — tanító ur (IV.) osztályának tanulói gyűjtést indítottak, hogy a Kolozsvárott felállítandó szobor költségeihez hozzájáruljanak. Midőn a hazafias gondolkodású gyermekeknek e dicsőre méltó tettükért köszönetet mondunk, kívánságunk szerint, szívesen közöljük a szerkesztőségünkbe hozott következő levelet:

Tekintetes szerkesztő ur!

Jó tanító urnktól megtadtuk, hogy a magyar nemzet legnépszerűbb királyának: Hunyady Mátyásnak szülővárosában: Kolozsvárott, lelkes honfiak egyesültek, hogy nagy nevének méltó emléket állítsanak, számára szobrot emeljenek. Mi, a IV. osztály tanulói a nagy király gyermek erejénél buzdulva, tehetségünkhöz képest az emlék költségeihez sietünk járulni: névszerint: Hubacsek Kálmán 20 kr., Szobotka Sándor 12, Kádár Lajos 5, Elekes Gyula 5, Szé-

csényi János 5, Grünvald Hugó 5, Gémes István 2, Haász Márton 1, Lucza János 1, Borka Lajos 1, Kádár János iparos 6, Gyömbér János 15, Nyitránszky József 10, Holbach Antal 5, Elekes Mihály 5, Gedeon Ferencz 6, Szécsi Zsigmond 3, Haász Elemér 1, Seres József 1, Farkas Lajos 1, Kupuszárovcis János 1, Lantos Lajos iparos 5 kr. Midőn tisztelettel kérjük tekintetes szerkesztő urat, hogy kegyeskedjék ezen szívesen össze hozott adományokat az adakozók megnyugtatóására becses lapjában közzé tenni, azon hozzáadással: hogy az összeget postautalványon már rendeltetése helyére el is köldtük: fogadja tekintetes szerkesztő ur szíveségéért köszönetünket, egy a szíves adakozók is.

Mindszent, 1891., február 24-én.

Kádár Lajos, Szobotka Sándor,  
pénztárnok. s. k. i. ellenőr. s. k. i.

IV. osztályu tanulók.

— A megyei állatorvos Mihály Pál, mint részvétellel értesültünk súlyos betegen fekszik s e miatt hivatalos teendői teljesítésében már hosszabb idő óta gátolva van. Helyébe a főispán *Hufnágel* állatorvost ideiglenes minőségben alkalmazta. A hivatalos esküt *Hufnágel* a f. hó 24-én megtartott vármegyei közgyűlésen tette le.

## Közönség köréből. \*)

A népszerűség haszna.

Teljes bizalommal fordulunk a tek. szerkesztőséghez azon kérelmünkkel, hogy b. lapjában alábbi sorainknak helyt adni szíveskedjen.

A világ történelem arra tanít bennünket, hogy legtöbb esetben az önzetlen, a közjóért önmagát is feláldozó egyének vívták ki maguknak embertársaik bizalmát, azok ragaszkodását és tettek szert „népszerűsége.“ Az ily réven népszerűvé lett egyének a nép szívét a maguk részére hódítván — ezek őt tüskön, bokron át, teljes bizalommal, hiven követték. Ezek az emberek megérdemelték a nép bizalmát.

Uj kor, uj emberek!

A dicső polgár erények Róma fénykorával együtt sirba szálltak. Az önfeláldozó polgárok száma ma már oly kevés, hogy népiesen szólva „ujjainkon megtudnánk számlálni.“ A mai kor már engedékenyebb is e téren. Nem kívánja polgáraitól azt, hogy a közjóért önmagukat is feláldozzák, de annyira azonban még sem korcsosult el, miként azt ne kívánja, hogy azon egyén, kit bizalmára méltat e bizalomnak megfelelően, avval rutul vissza ne éjjen. A mai kor is megkívánja azt a polgártól, hogy ha önmagát nem is áldozza fel, de viszont megszerzett népszerűségének segítségével — ugyan azon népnek bizalmával visszaélve, azt a saját önös céljaira ne használja fel.

Általánosságban szólunk eddig, pedig konkrét esetet akarunk ezuttal felemlíteni. Rá akarunk mutatni egy oly esetre, mely még a mai önző világban is ritkítja párját. Egy oly esetre, mely éppen községünkben, egy oly népszerű emberrel történt, kit a legközelebbi községi képviselő választásokon is vakon követett elvakult népünk.

Nem akarunk ma még nevetek említeni, várjuk a fejleményeket, de fentrartjuk magunknak azt a jogot, hogy az esetben, ha e fejlemények nem a tisztesség és becsület kívánta sorrendben következzenek be, további fejtegetésekbe bocsátkozzunk.

Az eset rövid vázlatában a következő:

A 48-as kör vendéglősének megválasztása után mi is, mint a helyben megalakult „Első asztal társaság“ tagjai, egy össze jevetelt tartottunk a 48-as körben. A társalgás tartalmát az előbb lefolyt vendéglős választás képezte s ez alkalommal társaságunk egy tagja szóba hozta a már szerte hangzó azon hírt is, hogy e választás nem a kör tagjainak őszinte óhaja szerint, de kortes eszközök igénybe vételével

\*) E rovat alatt minden közérdekű dolgot díjtalanul közlünk, de a felelőség a beküldőt illeti.



lett keresztül vive. Egyben az is szóba jött, hogy az illető kortesnek, ki a kör egyik népszerűbb tisztviselő tagja — szavának döntő súlyáért 50 forint lett ígérve és e jutalom díj reményében vitte keresztül a választást.

E nyíltan felhangzott kijelentés nagy zaj és vitára adott alkalmat, sőt maga a kör elnöke is — részt vett a vitában. A zaj óriásivá növekedvén, a kör elnöke kijelentette, hogy ily súlyos vádakkal csak akkor lehet szabad fellépni, ha azt az illető bizonyítékokkal képes támogatni.

E vita folyamán lépett oda közénk azon egyén, kiről éppen szó volt s akit az állítólagos 50 frtos díj birt arra, hogy a vendéglős választásánál azt választassa meg, kitől e díjat népszerűségének kiaknázásával kiérdemelni óhajtott. S ekkor történt az, amire magunk sem számítottunk. E népszerű férfinak egyik közel rokona szemébe vágta e vádakat.

A vád elhangzott mindannyiunk hallatára. Nem érezzük magunkat hivatottaknak arra, hogy e vád bírálásába bocsátkozzunk. Lehet, hogy e vád alaptalan, lehet hogy alapos, de bármint is áll ez ügy, mi ugy is mint a 48-as körnek tagjai — mely körnek az illető egyén is tagja eddig, de ugy is mint Mindszent község polgárai, mely községnek az illető egyén egyik községi képviselője eddig, tisztába akarunk a helyzettel jönni.

Az az egyén, ki nyilvános helyen, sokak jelenlétében sujtattott e váddal, a közügyek tereén működik, s így, ha e súlyos vád nem felel meg a valóságnak, kötelessége magát az alól tisztáztatni. Ha azonban igaz az, hogy vissza élt azon bizalommal — mellyel ember társai őt elhalmozták, ugy-e bizalom méltatlanra lett pazarolva s az illető érdemellen azokra az állásokra, melyeket elfoglal és elvárjuk, hogy az esetben, ha nem képes magát e vád alól tisztáztatni, ez állásokat önként oda hagyja.

Ismételten kijelentjük, hogy nem hozunk elhamarkodott ítéletet; lehet, hogy az illető méltatlanul vádoltatik — annál inkább elvárjuk hát, hogy magát az alól tisztáztatja. Ha azonban ez nem sikerül neki s még ezek után is ragaszkodik fog elfoglalt állásaihoz, akkor — elvárjuk majd a 48-as kör tagjaitól, kiket tisztességes embereknek tartunk, hogy egy ily egyént kebelől kizárjanak. Elfogjuk az esetben várni még a képviselő testülettől is, hogy meg tegye a lépéseket arra nézve, hogy a községi képviselők között továbbra helyet ne foglalhasson, mert a törvény szerint „községi képviselő csak fedhetetlen jellemű“ ember lehet.

Kiváncsian várjuk a fejleményeket s azok szerint fogjuk további teendőinket meghatározni.

Több iparos.

## Iparügyek.

**A mindszenti iparosok** egy iparos kör létesítését határozták el, mely a helyi ipar előmozdítása érdekében is kívánatos.

**Kitüntetett iparos.** A „Latoilette“ című budapesti első magyar férfi divatlap szerkesztője, ki maga is kitűnő férfi szabó, pálya díjakat tűzött ki egy soros zakkó legjobb szabás rajzaira. E díjak egyikét, egy díszesen kiállított elismerő oklevelet Piti Tamás szentesi szabó mester nyerte el.

**Tanonc-munka kiállítást** rendeznek H.-M. Vásárhelyen, mely március 22-étől 30-ig megismerhető az iparegylet helyiségében.

**Munkás segélyezés Szegeden.** A budapesti munkás-betegsegélyző és rokkant pénz-tár szegedi elölhelyén a f. év 6-ik hetében 21 tag részére összesen 71 frt 70 kr. betegsegély utalványoztatott ki a központ által.

**A szegedi ipartestület** egy fölirotában arra kérte a keresk. ügyi minisztert, hogy a testület hivatalos lapja, a Szegeden megjelenő „Alföldi Iparlap“ részére a keresk. ügyi miniszter által kiadott hivatalos szakközleményeket, melyek a nyilvánosságnak szánvák, küldené meg. A miniszter a kérelemnek helyt adott mi

által az „Alföldi Iparlap“ a legelső forrásból fogja a keresk. és iparügyeket érdeklő híreket hozni.

**Női keresk. tanfolyam** fog Szegeden a jövő 1891—92. tanévben fölállítani.

**A ceglédi iparosok** a 34.000 pár honvédségi bakancsból 1200 párt készítettek.

**Fa (butor) ipar kiállítás** fog Szegeden a nyár folyamán rendeztetni.

**Bőrmegmunkáló gépeket** állított ki a keresk. ügyi miniszter a budapesti technológiai iparmuzeumban. A szegedi bőriparosok legközelebb két szakértő tagot küldenek föl a gépek tanulmányozására.

## Irodalom.

Az Építési Tanácsadó című műből, Gonda Béla műszaki tanácsos és műgyetemi m. tanár e közérdekű művéből megjelent a 8-dik füzet, mely az építési munkálatok nyilvántartását, az építés felügyeletét és ellenőrzését, továbbá a munkálatok felülvizsgálatát tárgyalja. Ebben a füzetben van megkezdve a IV. fejezet, mely az építési idő, az épületek költsége, tartalma, leltározása, becslése és biztosítása kérdését tárgyalja. E füzetben az épületek becslésénél követendő eljárás van részletezve s mintegy 8 oldalra terjedő táblázatban nagyérdekű adatok közölve a lakóházak, gazdasági, gyári és vasuti épületek s különböző gépek értéke, fennállási ideje, értékesítkendése és fenntartására vonatkozólag. Az Építési Tanácsadó összesen 30 füzetben fog megjelenni, kiterjedve az építkezés minden ágára. Egy füzet ára 30 kr. Előfizetni lehet 18 fizetre (egy évre) 5 frt 40 krral vagy 9 füzetre (1/2 évre) 2 frt 70 krral. Az előfizetések és megrendelések íj. Nágel Ottó könyvkiadó-hivatalába Budapestre (Museum-körút 2. sz.) küldendők. A 9. és 10. füzet legközelebb szintén megjelenik s ezzel a mű első kötete teljes leendő. — Ajánljuk e közérdekű művet a mérnökök és építésszek, építőiparosok és vállalkozók, a föld-birtokosok és gazdatisztek s általában az építkező közönség szíves figyelmébe.

„Tanítók Szava“ cím alatt, Glatz György budapesti községi tanító szerkesztésével egy új havi folyóirat indult meg. A folyóirat a tanítói közérdekeket védi, mi által, a hozzánk beküldött mutatószámokról ítéve is, érdemes a hazai tanítóság pártfogására. Megjelenik minden hó 15-én. Kiadóhivatala: Budapest, VII. ker. Wesselényi-utca 48. szám alatt.

Kétezer éves képek vannak ez időszert az fővárosi múcsarnokban kiállítva, melyek Egyiptomból a mai Fájumból származnak s a művelt világ közbámulatának képezik a tárgyát. E képekről kitűnő tanulmányt írt Dr. Nyári Sándor a régészeti irodalomnak e kiváló művelője a „Képes Családi Lapok“ legutóbbi számában, amelyben e tanulmányon kívül Jókai Mór, Tábori Róbert, Tolstoj, Dr. Várady Antal Bró. Horváth Miksa, Palágyi Lajos, műveiben gyönyörködhetik az olvasó. Dr. Nyári Sándor, ismertető cikkére olvasóink figyelmét ezennel felhívjuk.

## Életpépek.

Két ifju ur megy a község háza felé, hogy az ott folyó képviselő választás eredményét bevárják, midőn egy szabóval találkoznak, a ki a kedvező alkalmat rögtön fel is használja s az egyikőtől discret módon, számlája kiegyenlítését sürgeti.

— Most várok egy nagyobb összeget a kincstártól. Mihelyt megkapom ön lesz az első, a kit kifizetek — szól ez, a szabót alapos kétkedéseinek zsákmányál hagyva.

— Miféle pénzt vársz te a kincstártól?

— Kérdi barátja csodálkozva.

— Tegnap tettem Büchlernél a lutribát!

— válaszol a kérdezett büszkén.

**A) . . .** Láttál olyat? Szegeden egy kötéltáncos a kifeszített kötélén végig ment a nélkül, hogy leesett vagy csak meg is billent volna!

**B) . . .** Az semmi; menjen ugy végig a mindszenti járdákon.

Egy jól ösmert „népvezér“ állít be a képviselő választások alkalmával E. helybeli cipész mesterhez:

— Előre barátom, előre szavazni mert rosszul állunk.

— Nem mehetek kérem, a csizmám talpa lyukas, künn pedig mindenütt víz és sár van, meg hát ugy se . . .

— O! hát csak az a baj? itt a csizmám, huzza fel, inkább megvárom addig.

Mit volt mit tenni a szegény cipésznek, engedett az erőszaknak s felhuzva a feléje nyújtott csizmát és átvéve a rázröszakolt piros szavazatlapot, elment szavazni.

De „ember tervez, isten végez“, így volt ez most is. A „népvezér“ szépen készített tervét, mely szerint a cipésznek a piros szavazatlapon szerint leszavazni s a csizmát rögtön visszavinni kellett volna, — Isten másképen végezte el.

A cipész büszkén nyújtotta át a választási elnöknek a — fehér szavazatlapon s sorra járva a kávéházakat, a késő délutáni órákban vitte haza a lefűzött kortesnek csizmáit, ki szorult helyzetében a műhelyben volt valamennyi ócska cipőt próba alá vette már, hogy fogságából szabadulhasson.

Igy lett lefűzve ő, a csalhatatlan!

## CSARNOK.

### A 48-as kör értekezlete.

Alig jött fel a nap, hogy sugari által a sűrű felhőket s a ködös levegőt áttörve, a földön világosságot terjesszen, egy irott parancsot kap a 48-as kör vendéglőse, hogy estére ugy intézkedjék, hogy a megtartandó értekezlet háborítatlanul folyhasson.

A vendéglősnek azonban, kit a sors arra kárhóztatott, hogy szakmájában ügyességét e kör vezérégyreire pocsékolja, alig akadt valami intézkedni valója; mert hát nem minden halandó részesülhet abban a szerencsében, hogy mulatás végett e kör szentélyét átlépje, a „szoros értelemben“ vett kortagok pedig nagyon kevés dolgot adnak a vendéglősnek.

„Nem tagoknak tilos a bemenet“. E feliratu tábla volt az olvasó terem ajtója fölé kifüggesztve. E táblát most egyik buzgó tag a konyha ajtó fölé helyezte el, mely által mintegy tudára adatik mindazoknak „kiket illet“, hogy egy fokkal hátrább.

Ezeket előre bocsájtva, áttérek tulajdonképeni tárgyamra.

Este 8 óra. A nap már egy másik világ rész lakóinak szolgál; a szurok sötétség váltotta fel. Az est siri csendjét csak a kör értekezletére igyekező néhány tagnak egyhangú csoszogása zavarja meg. A kör belső termében a pislogó lámpa elegendő világosságot szolgáltat ahhoz, hogy az ablak alatti leshelyemről a titkos gyűlés letolyását a jelenlévő arcokról leolvashassam. (Meg kell jegyeznem, hogy a kémlelésen kívül a gondolat olvasáshoz is értek.)

A függöny mellett csak egy nagyon kis rés van, de a jelenlévő, csekély számú tagokat mind előttem látva, könnyű szerral jegyezhetem fel s örökíthetem meg az itt történő halatlan dolgokat.

Néhány iparost látok egy félre eső asztal mellett ülni. Arcukról látom, hogy nem szívesen látott venuégek, de mivel jogot tartanak a jelenlétele, nyugodtan várják a bekövetkező vihart.

A kör elnöke, ingorálva őket — sűrű egymásutánban eregeti a füstkarikákat feljők, de pszt. . . (most össze kell szednem minden tudományomat) felemelkedik. Minden szem felé van irányítva s ő minden szemek elegendő látványossággal szolgál. Hoszu sovány testét egyenesen tartva — mintha valami igazságos ítéletet hirdetne ki, ekként szól az említett iparosokhoz:

— Urak, nekünk értekezletünk van, kérem hagyják el a termet.

— Elnök ur, szól az iparosok egyike, innen nincs joga bennünket kiutasítani; mi e körnek tagjai vagyunk és épen az okból jöttünk, mert tudni akarjuk, hogy miféle tárgyak várnak itt elintézésre. Mindezeknél fogva nem szándékozom szokott „udvarias“ felszólításának engedelmesskedni. Nem megyek ki.

— En se; bizon én se, no már én se — szólunk egymás után a kiutasítottak.

A csipős hideg nem képes, de a szibériai hideg sem volna képes leshelyemről elszólítani, annyira érdekes látványt nyújt e jogos szavak után e jogtalan követelőnek arc. Meg hát a szerkesztő tudósítás végett küldött ki és nekem tudósítással kell visszatérnem, máskülönbem nem lesz költségen a jövő 48-as bála, (ha meghívunk.)

Az elnök urnak van egy igen-igen hü alattvalója, ezt tudjuk mindannyian. Ez vette most kezébe az ügyet és „tiszteletet parau-



csoló“ hangját még az ablakon keresztül is hallhatom:

— Hát... maguk veszekönni akarnak? mi? há?

— Dehogyan akarunk, csak mint kör tagok jogunk van jelen lenni, hát nem megyünk ki. Erti? há?

E pillanatban egy bozontos kutya, vadont ujnadrágon a combra is végzetessé vált operációt végzett s a siker fölötti örömeinek oly hangos kifejezést adott, hogy — a figyelmet magamra ne vonjam — kénytelen voltam egy rövid időre visszavonulni.

Pedig kár volt, mert a mint kémhelyemet ismét elfoglaltam, meglepettve láttam, hogy heves jeleneteket mulasztottam el; s ha tudományom nem csal, azt hiszem, hogy az egyik titkos gyűlést ohajtó urnak azt találta valaki odavágni: hogy sz. . . . r.

De nini, egy ösmerős kabátot látok a levegőben lengeni. Vajjon honnét olyan ösmerős ez? . . . Meg van! tudom már, hisz ezt látom naponta a „kocsi uton.“

Nem csalódtam, egy pillanat és ösmert gazdáján teljesíti szolgálatát, ki ingerülten fordul a „lázadó“ alattvalók felé:

— Nem mennek ki? jó, csendőröket hozok s azok segítségét veszem igénybe.

— Nézzük hát, hány csendőr áll önöknek rendelkezésükre, kik tisztességes körtagokat kísérik?

Szerencse, hogy vannak körtagok, akik ki nem állhatják a csendőröket s lebeszéltek az illető urat esztelen tervéről, más különben okvetetlenül előálltak volna, (persze szerintök), hogy a magas parancsot teljesítsék. Jónak látták hát elhatározni, hogy — majd máskor határoznak.

Az elnök ur még egyszer rágyújt s ignorálva eregeti a füstöt a lázadó felé. Általános szervusz és most már mindenk előtt — haza.

Ejjel 11 óra. A szurok sötétség még mindig az éj uralkodója. A nap már ismét indul felénk, hogy a titkos gyűlést okát megvilágítsa. Az éj siri csendjét csak a körből haza igyekvő néhány tagnak egyhangú csuszogása zavarja meg.

Kora reggel lehetett már látni a vezéregyéneket az utcán egymással susogni. Igyekeztem arcaikról álmaikat leolvasni s mintegy kárörvendve tapasztaltam, hogy az értékeslet izgalmai által épen akkor lettek fölkelve, midőn az angyalok már-már a menybe értek velők.

— t. — s.

## Közgazdaság.

Komoly szó a mezőgazdákhoz.

A mezőgazdaság a jövő hónap elején ismét talpra szőlítja a magyar gazdaközöniséget, mely egész télen át pihenve gyűjtötte erejét a nehéz munkához, mely a tavasz rügyfakadásával kezdődik.

A mezei munka sokféle és tetemes pénzáldozatot igényel, ha teljesen meg akar felelni a feladatnak, mely a mai viszonyok közt a földművelőre vár. Tetemes beruházások nélkül kielégítő eredmény alig várható és ha valódi sikert akarunk elérni, akkor igénybe kell vennünk mindazon találmányokat, miket a modern gazdasági élet a föld termékenységének emelésére kijelölt.

A magyar gazda nem fukarkodik e tekintetben és ha csak szerét teheti, gazdaságában nem hiányzik semmi, a mi a gazdasági munkát megkönnyíti vagy gyümölcsözőbbé teheti. Beszerzi a kellő gépeket, gondoskodik a talaj javításról, igyekszik a föld termőképességét emelni, stb. Szóval mindent megtesz, a mi földbirtokának értékét és jelentőségét biztosítani képes.

De — fájdalom-e dicséretes munkája közben csak egyről szokott megelégedezni. Arról t. i., hogy a gazdasági gépek és a talajjavítás eszközei itthon, Magyarországon is beszerezhetők és hogy nem szükséges külföldre barágotolni és osztrák gyárosokat gazdagítani, mikor bent az országban honi gyártmányokkal ugyan azt az eredményt el lehet érni.

Ezt a tényt nem lehet eléggé kiemelni, mily fontos szerepe van a magyar gazdának, a magyar ipar emelése körül.

Egyik a másikkal úgy össze van növe, hogy elváltan alig képesek megállni. Magyarországnak már nem földművelő állam többé, hanem

kell, hogy ipartüző állam is legyen, különben alig fogja teljesíteni történelmi misszióját, melytől pedig egész Európa politikai és gazdasági konstellációja függ.

Hogy Magyarország gazdag, népe boldog s erős legyen, nemcsak egyedül Magyarország érdeke, de sok tekintetben egész Európára nézve is fontos, mert csak a hatalmas Magyarország képes ellentállást kifejteni a pánszlávismus ellen, mely megfojtással fenyegeti a nyugat európai kultúrát.

Budapesti gabona árak.

Budapest, febr. 27.

		frttól	frtig
Buza	tiszavidéki	76—81 kg	8.25 70
"	pestvidéki	76—81 "	8.20 65
"	fehértómezei	76—81 "	8.25 70
Rozs		70—72 "	7.25 40
Arpa	takarmány	60—62 "	6.70 7 frt
"	égetni való	62—64 "	7.10 60
"	serülőzei	64—65 "	7.80 8.75

Zab	39—41 "	6.90 7.20
Tengeri	75 "	6.15 6.20
Köles	— "	7.40 7.75

### Szerkesztői üzenet.

H. J. urnak. — Helyben. Fogadja köszönetünket hozzánk intézett biztató soraiért. Örömmel vesszük tudomásul, hogy az „ellenünk elkövetett támadásokkal szemben úgy ön, mint iparos társai, ha kell, védeni fognak.“ Nem mintha mi e védelemre utalva volnánk, de mert jól esik az a tudat, hogy vannak, kik működésünket méltányolni képesek s lapunk pártatlan irányát helyeslik.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos  
**Diamant Manó.**

## Tiszarész és halászati jog eladás!

A néhai Nagy A. János h.-m.-vásárhehelyi volt lakos hagyatékába tartozó s a mindszei határtól — H.-M.-Vásárhely város tulajdonát képező körtvélyesi részig — majd ennek végeztével egész az Atha sziget irányáig, illetve az ugynevezett méz sártóig terjedő Tisza részeken, nem különben a Weisz Lőrinc tulajdonát képező kerhányi lapon, a néhai gróf Károlyi György örökösei tulajdonát képező mártélyi lapon; körtvélyesi és barci rét elnevezésű ártéri földeken, végre a Körös—Tisza—Maros ármentesítő és belvíz levezető társulatnak a fentebbi Tisza részek védtöltésén belől eső kubik gödrökben korlátlanul gyakorolható halászati jog, a gróf Károlyi család közt kötött örök adásvételi szerződések szerint örökhagyót illető Tisza részekkel és más kir. kisebb haszonvételi jogokkal együtt, a végrendelet értelmében **szabad kézből eladó.** Venni szándékozók a feltételeket megtudhatják **Szabó Mihály ügyvéd végrendeleti végrehajtótól H.-M.-Vásárhelyen, a kivel az adásvétel is megkötethető.**

## SCHLICK-féle Vasöntöde és Gépgyár részvény-társaság Budapesten

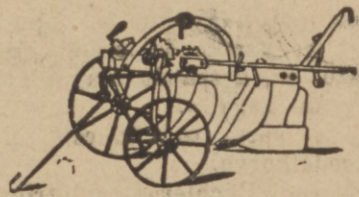
Gyár és irodák: VI., külső Váci-ut 1696/99. sz.

Városiroda és raktár: VI., Podmanicky-utca 14. szám.

Ajánlja kitünő és szilárd szerkezetű,

gőz- és járgánycséplő-készületeit és számos első díjakkal kitüntetett:

szab. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit, és szabadalmazott mélyítő ekéit,



eredeti Schlick és Vidats-féle

egy vasu ekéit,

talajmivelő eszközeit, boronait és rögtörő hengereit, valamint

## SCHLICK-féle szab. „Haladás“ sorbavető gépeit

Készletben vannak továbbá: gabonatisztító rosták (Baker és Vidats rendszer), takarmány készítő gépek, tengeri morzsolók és darálók, szabad. Jókay-féle „Hungaria“ daráló-gépek erőhajtásra, örlőmalmok és olajmalmok berendezések. Eredeti amerikai kévelő és marokrakó arató-gépek és fűkaszáló-gépek, szállítható mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek.

Legjutányosabb árak. Arjegyzékek kívánatra ingyen s bérment.

Képviselőt Szegeden Virág Sándor urnál.

